

รายการอ้างอิง

แก้ว วิกุลจรรณเดช. สัมภาษณ์. 14 เมษายน 2545.

แก้ว ธรรมใจ. สัมภาษณ์. 4 มีนาคม 2545.

คำ กาไวทย์. ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง(พื้นบ้าน – ช่างฟ้อน)ปี 2535 . สัมภาษณ์.
3 มกราคม 2546.

งามพิศ สัตย์สงวน. หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 4.กรุงเทพฯ : รามการพิมพ์ จำกัด,
2543.

จันทร์ แก้วจิโน. สัมภาษณ์. 14 เมษายน 2545.

เฉลิม กายสิทธิ์. สัมภาษณ์. 15 มีนาคม 2547.

เฉลิม กายสิทธิ์. สัมภาษณ์. 20 มีนาคม 2547.

เฉลิม กายสิทธิ์. สัมภาษณ์. 23 มีนาคม 2547.

เฉลิม กายสิทธิ์. สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2547.

เฉลิม กายสิทธิ์. สัมภาษณ์. 20 พฤศจิกายน 2547.

เฉลิม กายสิทธิ์. สัมภาษณ์. 18 กุมภาพันธ์ 2549.

เฉลิม กายสิทธิ์. สัมภาษณ์. 20 กุมภาพันธ์ 2549.

เฉลิม กายสิทธิ์. สัมภาษณ์. 22 กุมภาพันธ์ 2549.

ต้น สายเครือคำ. สัมภาษณ์. 14 เมษายน 2545.

ณรงค์ สมิตธิธรรม. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 8. สัมภาษณ์. 12 มีนาคม 2547.

ณรงค์ สมิตธิธรรม. टकแต่ง : ดนตรีเหนือวิถีชีวิตของชาวลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลป
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา แขนงวิชาวัฒนธรรมการดนตรี บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.

ธิ แก้วธรรมใจ. สัมภาษณ์. 20 กุมภาพันธ์ 2549.

บุญส่ง สิริฤทธิจันทร์. สัมภาษณ์. 14 ตุลาคม 2545.

บุญส่ง สิริฤทธิจันทร์. ครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ 4. สัมภาษณ์. 30 พฤศจิกายน 2548.

บุญส่ง สิริฤทธิจันทร์. สัมภาษณ์. 1 ธันวาคม 2548.

ประเวศ วะสี. การพัฒนาต้องเอาวัฒนธรรมเป็นตัวตั้ง. พิมพ์ครั้งที่ 3.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
หมอชาวบ้าน, 2547.

ประกิจ ชุมสิทธิ์. สัมภาษณ์. 29 พฤศจิกายน 2548.

ประกิจ ชุมสิทธิ์. สัมภาษณ์. 1 ธันวาคม 2548.

ประเสริฐ สมมุง. สัมภาษณ์. 30 พฤศจิกายน 2547.

ประเสริฐ สมมุง. สัมภาษณ์. 2 กุมภาพันธ์ 2548.

ประเสริฐ สมมิ่ง. สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2548)

ปรากฏาร ใจดี. หัวใจก่องปู้จา(กลองบูชา). หนังสือพิมพ์คนเมืองเหนือ (2 – 6 พฤษภาคม 2548)
: 11.

พระครูประพัฒน์ปัญญากร. วิเคราะห์ภูมิปัญญาชาวบ้าน เรื่องพิธีกรรมตีก่องปู้จา ล้านนา
ไทย.(ม.ป.ท., ม.ป.ป.). (อัตสำเนา)

พระเทพมงคลมุนี. ที่ปรึกษาเจ้าคณะจังหวัดลำปาง (อดีตเจ้าคณะจังหวัดลำปาง). สัมภาษณ์.
14 ตุลาคม 2545.

พระเทพมงคลมุนี. ที่ปรึกษาเจ้าคณะจังหวัดลำปาง (อดีตเจ้าคณะจังหวัดลำปาง). สัมภาษณ์.
8 พฤษภาคม 2547.

พระครูหล้า วิจิตรจิตโต. สัมภาษณ์. 25 กุมภาพันธ์ 2549.

พิทยา อุชัย. สัมภาษณ์. 16 กุมภาพันธ์ 2548.

ภานุพันธ์ กายสิทธิ์. สัมภาษณ์. 18 กุมภาพันธ์ 2549.

ภานุพันธ์ กายสิทธิ์. สัมภาษณ์. 20 กุมภาพันธ์ 2549.

ภานุพันธ์ กายสิทธิ์. สัมภาษณ์. 22 กุมภาพันธ์ 2549.

มิตร นันทะโย. สัมภาษณ์. 7 กรกฎาคม 2548.

มิตร นันทะโย. สัมภาษณ์. 1 ธันวาคม 2548.

มิตร นันทะโย. สัมภาษณ์. 19 กุมภาพันธ์ 2549.

มณี พยอมยงค์. ประเพณีสิบสองเดือนล้านนาไทย รวมเล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : ส.ทรัพย์
การพิมพ์, 2533.

รณชิต แม้นมาลัย. กลองหลวงล้านนา : ความสัมพันธ์ระหว่างวิถีชีวิตและชาติพันธุ์. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา แขนงวิชาวัฒนธรรมการ
ดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.

รุ่ง แก้วแดง. ปฏิวัติการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : มติชน, 2541. อ้างถึงใน
จำลอง คำบุญชูและคณะ, งานวิจัยเรื่องกลองข้าวตำบลเมืองมาย อำเภอแจ้ห่ม
จังหวัดลำปาง : บทบาทและความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการอนุรักษ์ส่งเสริม
และพัฒนากระบวนการผลิตกลองข้าว. (ระยะที่ 1 : ประเมินสถานการณ์ชุมชน)
ลำปาง : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2542.

วิษณุกรณ์ ใจดี. สัมภาษณ์. 15 เมษายน 2548.

วิลักษณ์ ศรีป่าซาง, "กลองปู้จา," สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคเหนือ เล่มที่ 1 (ธันวาคม 2542)
: 70.

วีระพันธ์ นันเพ็ญ. นักวิชาการวัฒนธรรมระดับ 7. สัมภาษณ์. 2 ธันวาคม 2548.

- ศักดิ์ รัตนชัย. สัมภาษณ์. 14 ตุลาคม 2545.
- ศักดิ์ รัตนชัย. สัมภาษณ์. 5 พฤศจิกายน 2545.
- ศักดิ์ รัตนชัย. กลองปู่ชา – สบัดไชย. ใน ภูมิปัญญาพื้นบ้าน สืบสานพัฒนาไทย ที่ระลึกงานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมทบวงมหาวิทยาลัย ครั้งที่ 5. หน้า 77. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2546.
- สิงห์ทอง ทาน้อย. สัมภาษณ์. 18 สิงหาคม 2547.
- สิริก รไชยมา. ภูมิปัญญาในวิถีชีวิตชาวล้านนา. พิมพ์ครั้งที่ 2.แพร่ : หจก.แพร่ไทยอุตสาหกรรม การพิมพ์, 2544.
- สีลาภรณ์ บัวสาย. พลังท้องถิ่น บทสังเคราะห์งานวิจัยด้านชุมชน. สร้างสรรค์ปัญญา : ชุด
พรมแดนความรู้ ลำดับที่ 1. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2547.
- แสน พู่คำ. สัมภาษณ์. 21 มีนาคม 2547.
- แสน พู่คำ. สัมภาษณ์. 5 เมษายน 2548.
- แสน พู่คำ. สัมภาษณ์. 30 พฤศจิกายน 2548.
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดลำปางและสภาวัฒนธรรมจังหวัดลำปาง. ประเพณีสิบสองเดือน
จังหวัดลำปาง. ลำปาง : หสม.ณัฐพลการพิมพ์, 2547.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. ภูมิปัญญาชาวบ้านสี่ภาค : วิถีชีวิตและกระบวนการเรียนรู้ของชาวบ้าน
ไทย. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540.
- อุดม รุ่งเรืองศรี. พจนานุกรมล้านนา – ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์มิ่งเมือง,
2547.
- อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง. บรรยายสรุปอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ปี 2548. ลำปาง :
ที่ว่าการอำเภอเมือง, 2548. (อัดสำเนา)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก อภิธานศัพท์ภาษาไทยถิ่นเหนือ

- ก่อง (น)** : ความหมายเท่ากับกลอง ด้วยคำว่า ก่อง เป็นพุดภาษาไทยถิ่นเหนือ
- ก่องปู่จา (น)** : (กลองบูชาหรือกลองปู่จา) เป็นชื่อคำเมืองของคนภาคพื้นล้านนาใช้เรียกกลองสำหรับตีเพื่อนัดหมายประชุม บอกวันพระ(8คำ, 15คำ) ตีในวันโกน(7 คำ, 14 คำ)
- ก่องตั้ง(น)** : กลอง 2 หน้าขนาดใหญ่ หุ้มด้วยหนังวัว หรือหนังควาย เป็นองค์ประกอบหนึ่งของก่องปู่จา
- ก่องต้าง(น)** : ความหมายเดียวกับ ก่องตั้ง
- ก่องลูกตืบ(น)** : กลอง 2 หน้า ขนาดเล็กย่อส่วนจากก่องตั้ง มี 3 ใบ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของก่องปู่จา
- ก่องลูกตืบ(น)**: มีความหมายเดียวกันกับ ก่องลูกตืบ
- ก่องหลวง (น)** : น.1 กลองที่มีขนาดใหญ่ / น.2 ความหมายเดียวกับ ก่องตั้ง
- ก่าร (ว)** : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า งาน, การ ,กระทำการ
- เกย (ว)** : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า เคย ,คืยเคย ,ชำนาญ
- ก้วยสลาก (น)** : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา ใช้เรียกของที่นำไปถวายวัด โดยจัดไว้เป็นชุดหรือเป็นสำรับคล้ายกับสังฆทาน
- ก้างก่อง(น)** : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า ฐานสำหรับวางหรือแขวนตัวกลอง
- จัว (น)** : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า วัว
- จ้ำ (น)** : มีความหมายเท่ากับ ช้ำ แปลว่า รอยฟกช้ำ ที่เป็นรอยสีคล้ำ
- จะได** : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา ใช้พูดในการแสดงคำถาม มีความหมายว่า ยังไง , อย่างไร
- ใจย (ก)** : มีความหมายเดียวกันกับ สะบัดไชย ลงกรรม สุตกรรม ใช้เรียกชื่อของจังหวัดการตีกลองปู่จาที่ใช้ไม้แส้ฟาดให้ยืนพื้นจังหวัดตลอดเวลา
- ใจ้** : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า ไข่
- เจ้าบ้าน (น)** : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาใช้เรียกผู้เป็นเจ้าของบ้าน
- เจิง (ว)** : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาใช้เรียก ลักษณะท่าทาง ชื่นเชิงที่เป็นการแสดงออกที่เหนือกว่าของสิ่งมีชีวิต เช่น เจิงดาบ เจิงหอก และฟ้อนเจิง เป็นต้น
- แซ่ก่อง (น)** : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาใช้เรียก หลักกลอง สลักกลอง หมุดกลอง ที่เป็นองค์ประกอบของก่องปู่จา

- เซาะ (ก) : ทำเป็นร่อง , ขุด , ถาก
- เดือนหก (น) : หมายถึง เดือน 6 เหนือหรือเดือน 4 ได้ ตรงกับเดือนมีนาคม
- ตาน (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา ความหมายเหมือนคำว่า ถวาย แต่ , แก่ , ให้
- ตี (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า ตี
- ตึด (ว) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า ตรง
- ตริง (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาเป็นลักษณะของการดึงให้ตึง
- ต๊อง (น) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า ท้อง
- แต๊บ (ว) : เป็นลักษณะของเสียงที่มีจังหวะดังแหลม ค่อย ๆ ไม่อึกทึก
- ตั่ง (ว) : เป็นลักษณะของเสียงที่มีจังหวะเสียงดังทุ่ม อึกทึก
- ตวย (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา ใช้แทนคำว่า ตาม หรือ ไปด้วย
- ลงธรรม : มีความหมายเดียวกันกับ สะบัดไชย สุตธรรม เลิกวัด ใช้เรียกชื่อของจังหวะการตี ก่องปู้จ่าที่ใช้ไม้แฉ่ฟาด
- เลิกวัด : มีความหมายเดียวกันกับ สะบัดไชย ลงธรรม สุตธรรม เลิกวัด ใช้เรียกชื่อของจังหวะการตี ก่องปู้จ่าที่ใช้ไม้แฉ่ฟาด
- เวย (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาใช้แทนคำว่า รีบ เร็วด่วน
- บาก (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาใช้เรียกแทนคำว่า ผ่า สับ ให้แตกออกจากกัน
- บ่าท่า (ว) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาแปลว่า ไม่เข้าท่า ไม่เหมาะสม ไม่ดี
- บ่าตัน (ว) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาแปลว่า ไม่ทัน , ไม่ทันการณ์
- ปู้/ปูลี (น) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาใช้เรียกแทน คำว่า บุกหรือ
- บ่าเอา (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาแปลว่า ไม่เอา ไม่ต้องการ หรือ ไม่อยากได้
- บ่าใหญ่ (ว) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า ไม่ใหญ่ , เล็ก หรือ น้อย
- บ่าตาย (ว) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า ธรรมดา
- บ่าได้(ว) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า ไม่ได้
- เป็น (น) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาเป็นสรรพนามที่ใช้เรียกแทนตัวเอง (ฉัน)และใช้เรียกบุคคลที่สาม (เขา, เธอ, หล่อน)

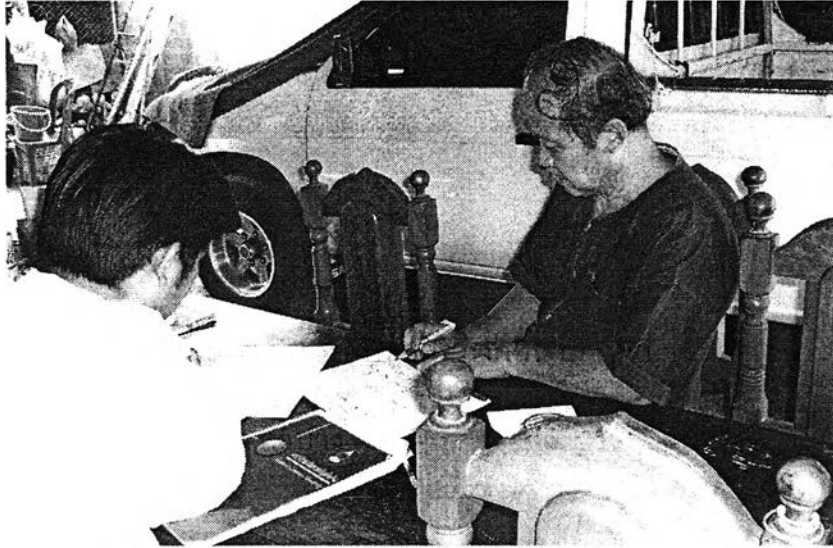
- ฝ่อ (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า ดู
- พุก (ว) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า พุ่งนี้ หรือ วันถัดไป
- เมิน (ว) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า นาน อิกนาน ยาวนาน
- เสาะ(ก) : แปลว่า หา
- สว่า (น) (ว) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า น. ฉาบ, ฉาบใหญ่ / ว. เสียงดัง, เสียงก้อง, อึกทึก
- สล่า (น) : (สะหล่า) น1. เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาใช้เรียก ผู้ที่เป็นช่าง , ผู้ชำนาญการ , ผู้ควบคุมการก่อสร้าง , หรือการทำงานประเภทฝีมือ / น2. นักดนตรีซึ่งจะมีเครื่องดนตรีที่ผู้นั้นชำนาญอยู่กับไว้ด้วย
- สล่ากลอง (น) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาใช้เรียก น1.ช่างทำกลอง / น.2 คนที่ชำนาญในการตีกลอง
- สุดธรรม : มีความหมายเดียวกันกับ ชัย สะบัดชัย ลงธรรม เลิกวัด ใช้เรียกชื่อของ จังหวะการตีก่องปู้จ่าที่ใช้ไม้แฉ่ฟาดให้เย็นพื้นจังหวะตลอดเวลา
- สะบัดชัย (ว) : มีความหมายเดียวกันกับ ชัย ลงธรรม สุดธรรม เลิกวัด ใช้เรียกชื่อของ จังหวะการตี ก่องปู้จ่าที่ใช้ไม้แฉ่ฟาดให้เย็นพื้นจังหวะตลอดเวลา
- แฉ่ (น) : เป็นไม้เรียวยาว, ก้าน, กิ่ง , แขนงที่ไม่มีใบติด มีลักษณะอ่อน ไม่แข็ง
- หมุดก่อง (น) : (หมุดกลอง) ความเดียวกับ หลักกลอง, สลักกลอง
- หื้อ (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาแปลว่า ให้ หรือ ยกให้
- หน้าฮ้อน (น) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาแปลว่า ฤดูร้อน
- เหมาะ (ว) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาใช้แทนคำว่า สวย , งาม , เหมาะสม , เข้าท่า , ดี
- หมาย (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาบ่งบอกถึงการทำเครื่องหมาย , จุด หรือตำแหน่งสัญลักษณ์เพื่อให้ตรงตามความต้องการ
- หยะ (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาแปลว่า ทำ หรือ กระทำ
- อะหยัง : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนาเป็นลักษณะของการตั้งคำถาม แปลว่า อะไร ทำไม
- ฮู (น) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า รู
- ฮ่วม (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า ร่วม , อยู่พร้อมเพรียงกัน , ชุมนุมกัน , อยู่ด้วยกัน
- ฮ้อง (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า ร้อง , เรียก , ตะโกน

เช่น อันนี้อ้างว่า = สิ่งนี้เรียกว่า

- ฮู้ (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า รู้, รับทราบ , เข้าใจ
- เฮือนก่อง (น) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา แปลว่า เรือนกลอง ตั๊กกลอง
- ฮ้อย (ก) : เป็นคำเมืองในภาษาพูดของคนภาคพื้นล้านนา เป็นอาทิปกริยาบ่งบอกถึงการ
เย็บ , สอย ,เนา หรือ ร้อยเชือก

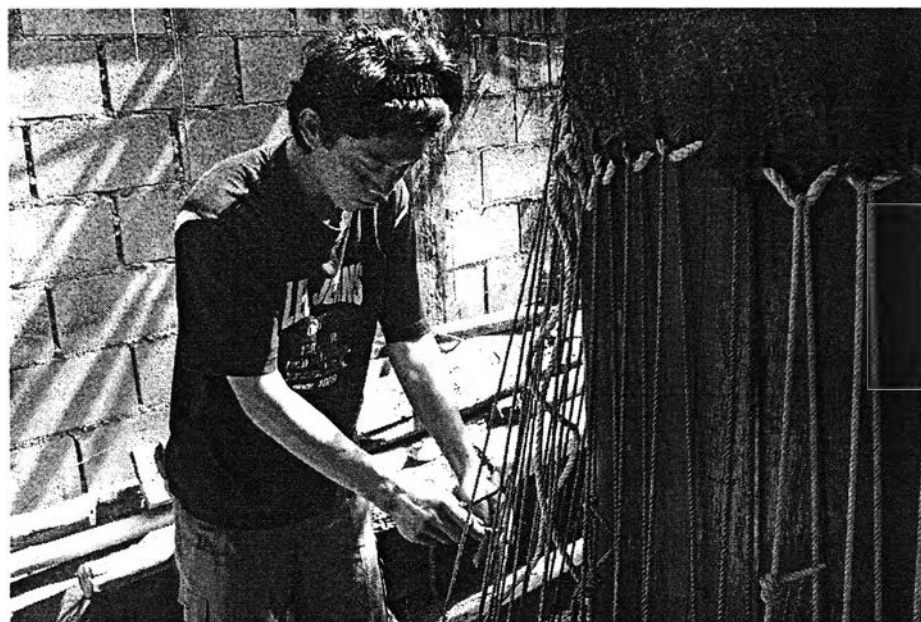
ภาคผนวก ข ประมวลภาพการเก็บข้อมูลภาคสนาม ณ บ้านสล่าเฉลิม กายสิทธิ์
อ.เมือง จ.ลำปาง

ภาพ สล่าเฉลิม กายสิทธิ์และผู้วิจัย ขณะนั่งเขียนแบบก่องปูจา

ภาพ สล่าเฉลิม กายสิทธิ์ ขณะห่มหนังกลอง

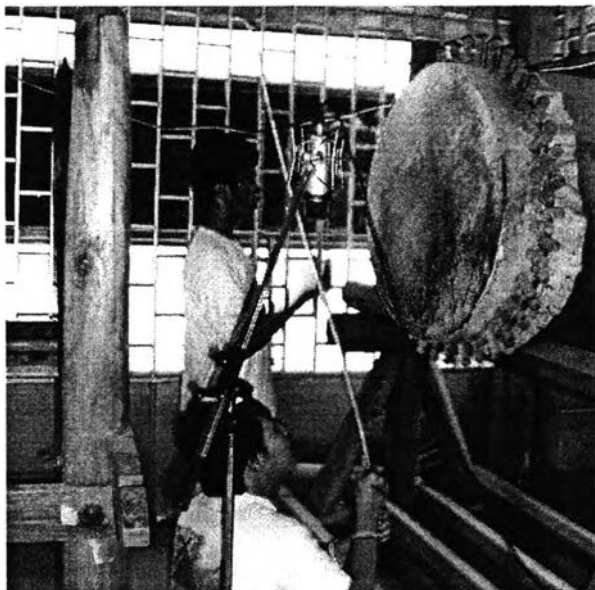

ภาพ สล่าภาณุพันธ์ กายสิทธิ์(ลูกชายสล่าเฉลิม) ขณะหุ้มหนังกลอง

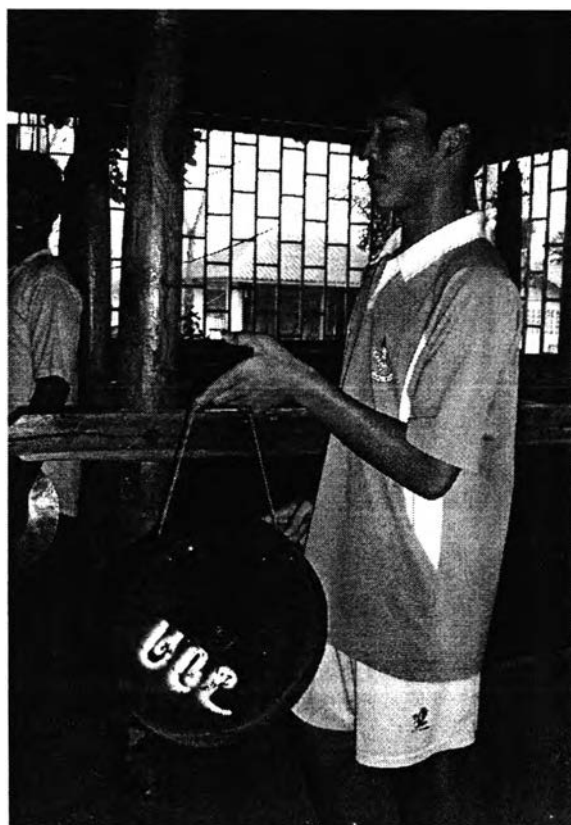

ภาพ ผู้ช่วยสล่าเฉลิม ในการทำก่องลูกตีบ และกลองอื่นๆ

ภาคผนวก ค ประมวลภาพการเก็บข้อมูลภาคสนาม ณ วัดพระเจดีย์ซาวหลัง อ.เมือง จ.ลำปาง

ภาพ ผู้ตีกลอง

ภาพ ผู้ตีฆ้อง

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ภาคผนวก ง ภาพการแข่งขันตีกอล์ฟ ในงานมหกรรมกอล์ฟจังหวัดลำปาง
ประจำปี 2545 ถึง 2549

ภาพ กิจกรรมงานมหัศจรรย์กอล์ฟล้านนาไทยครั้งที่ 1 ประจำปี 2545
ณ สนามกีฬาจังหวัดลำปาง อ.เมือง จ.ลำปาง

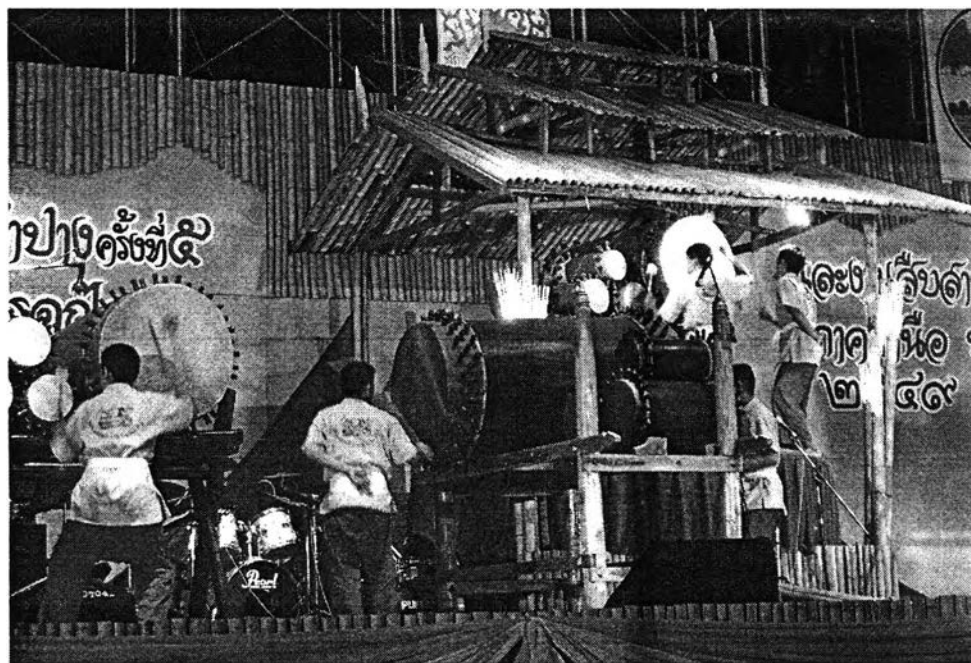
ภาพ กิจกรรมงานมหัศจรรย์กอล์ฟล้านนาไทยครั้งที่ 2 ประจำปี 2546
ณ สนามกีฬาจังหวัดลำปาง อ.เมือง จ.ลำปาง

ภาพ กิจกรรมงานมหกรรมก๋องปู่จาครั้งที่ 3 ประจำปี 2547
ณ สนามกีฬาจังหวัดลำปาง อ.เมือง จ.ลำปาง

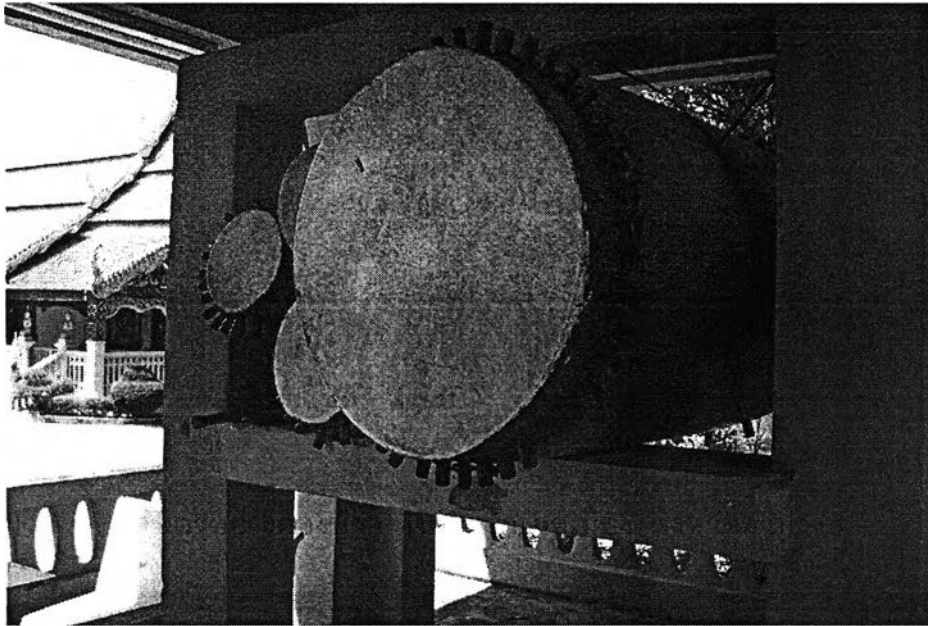
ภาพ กิจกรรมงานมหกรรมก๋องปู่จาครั้งที่ 4 ประจำปี 2548
ณ สวนสาธารณะเขลางค์นคร อ.เมือง จ.ลำปาง

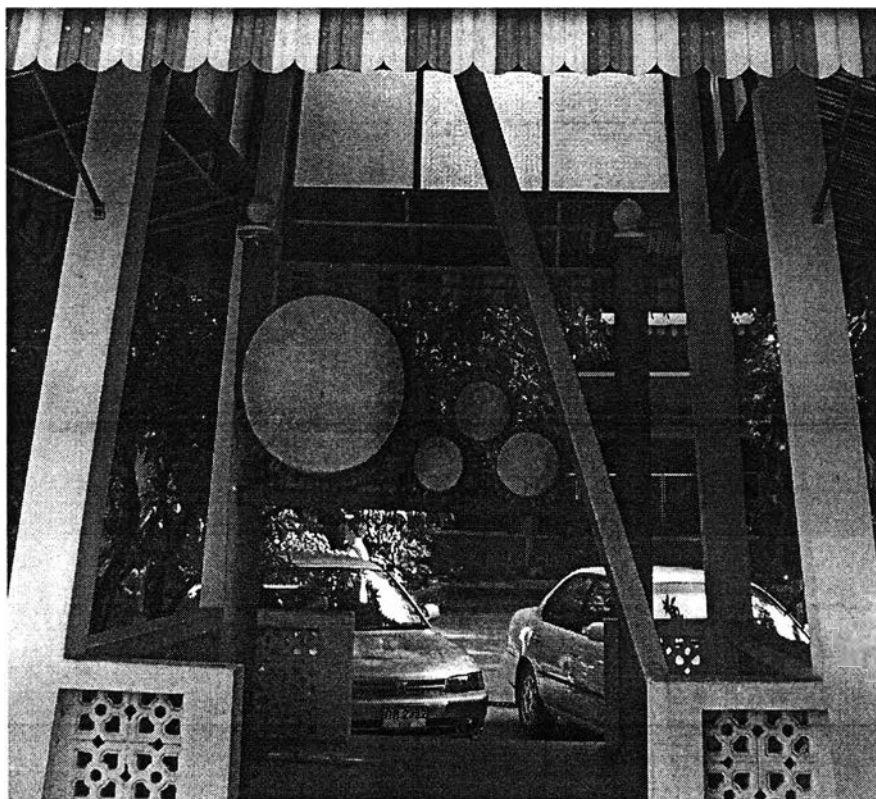
ภาพ กิจกรรมงานมหกรรมก๋องปู่จาครั้งที่ 5 ประจำปี 2549

ณ สวนสาธารณะหนองกระติง อ.เมือง จ.ลำปาง

ภาคผนวก จ ภาพตัวอย่างก่องปู่จา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

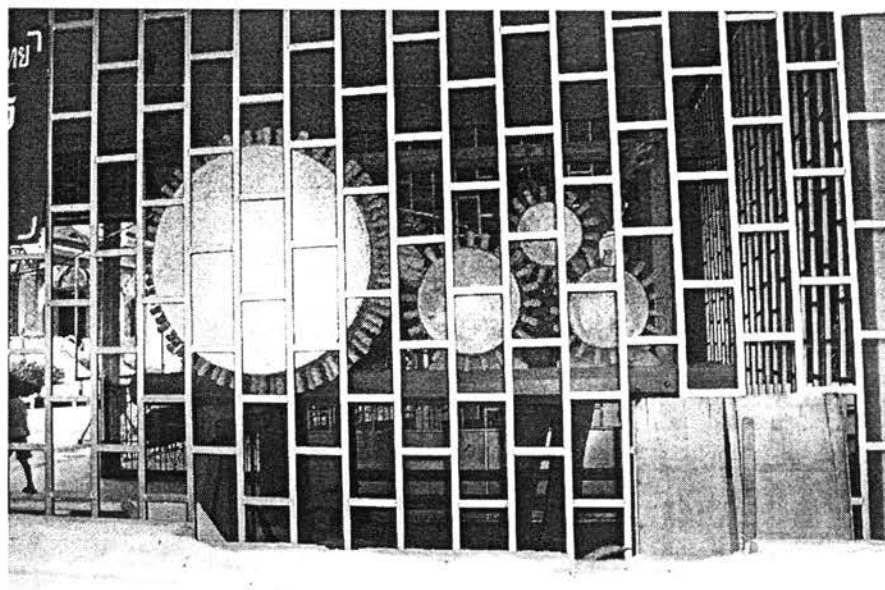

ภาพก่องปู่จา วัดท่าควายน้อย

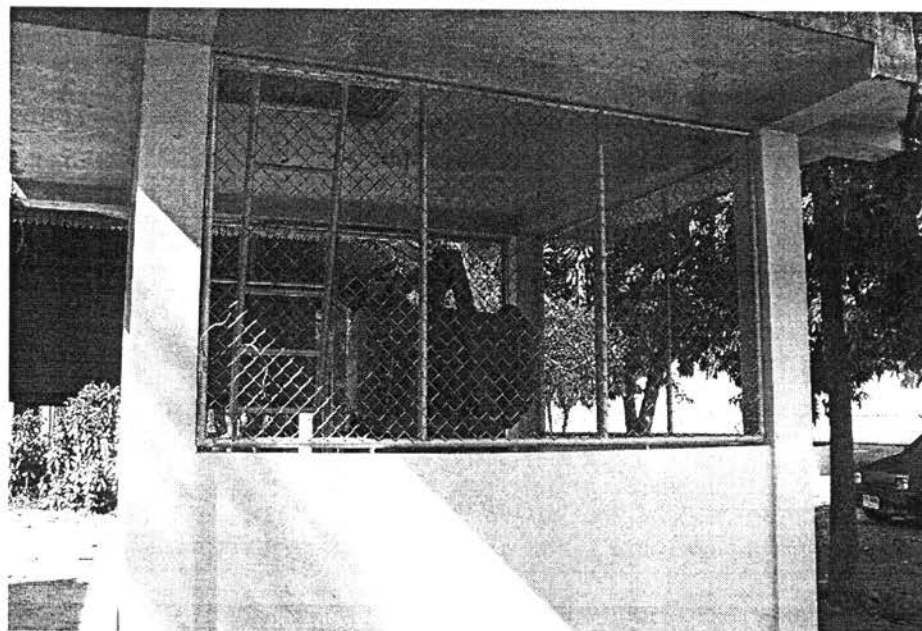

ภาพก่องปู่จา วัดสวนดอก

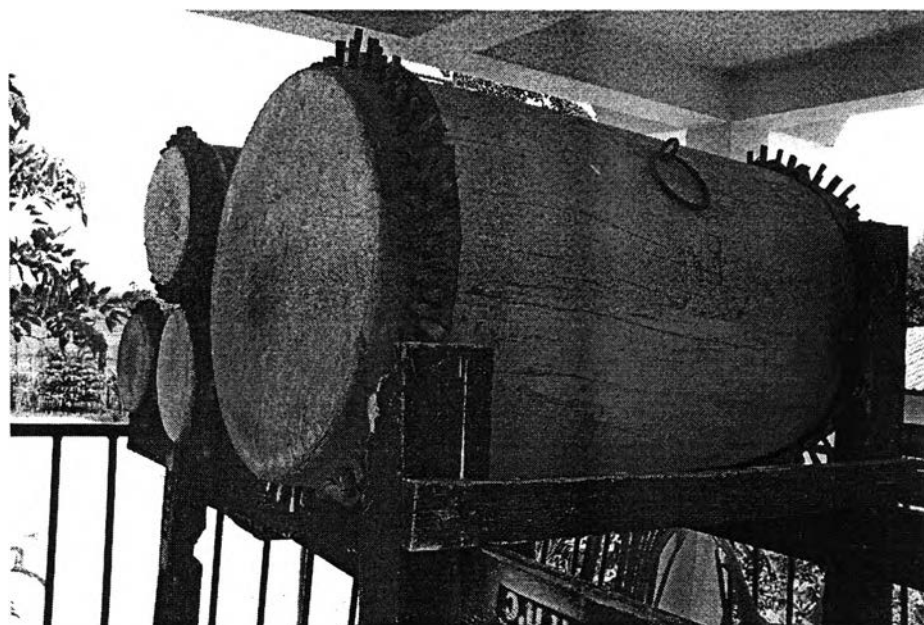

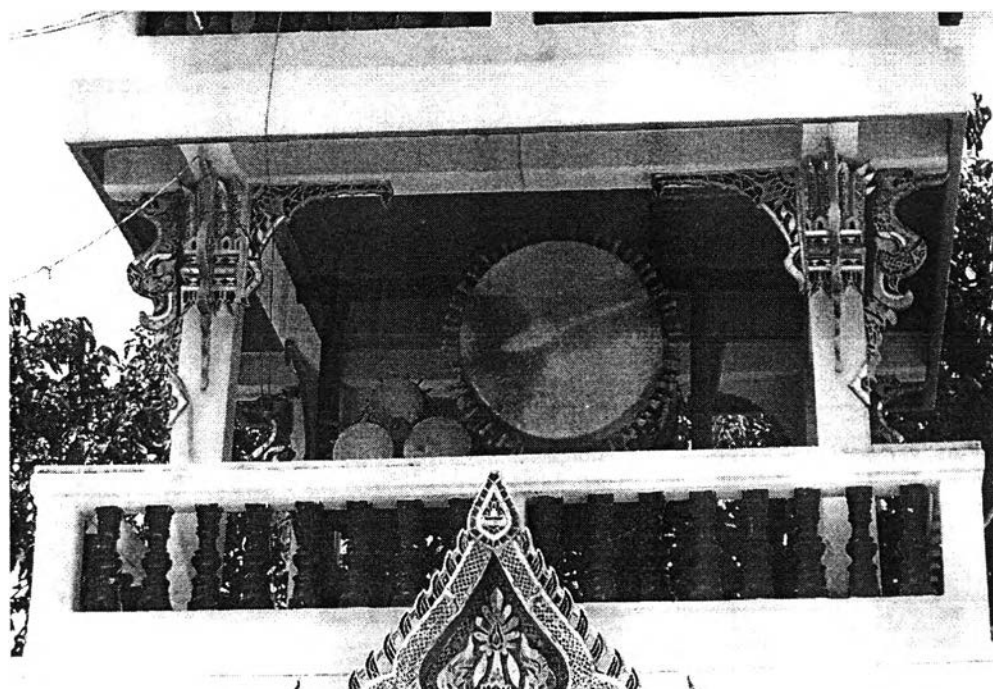
ภาพก่องปูลาวัดพระเจดีย์ขาวหลัง

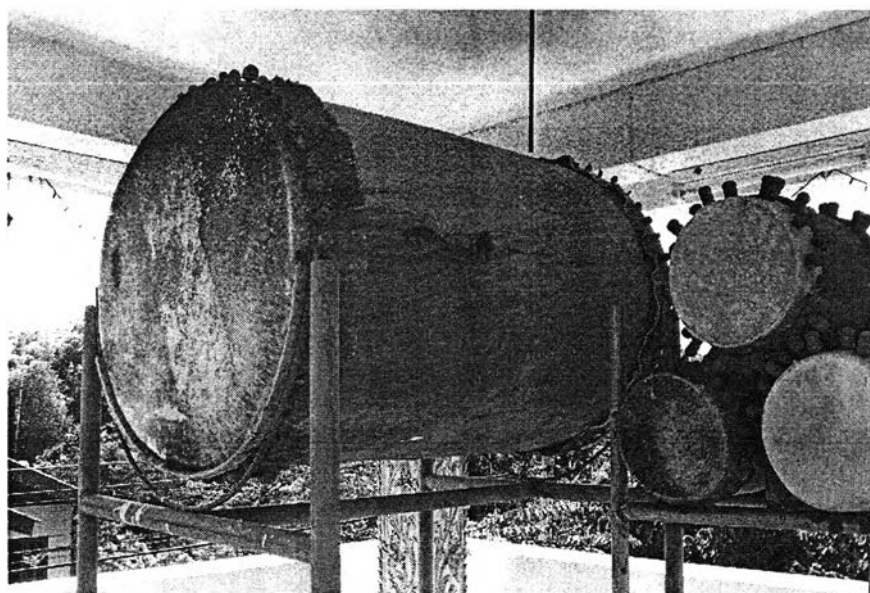
ภาพก่องปูลาวัดกุคำ

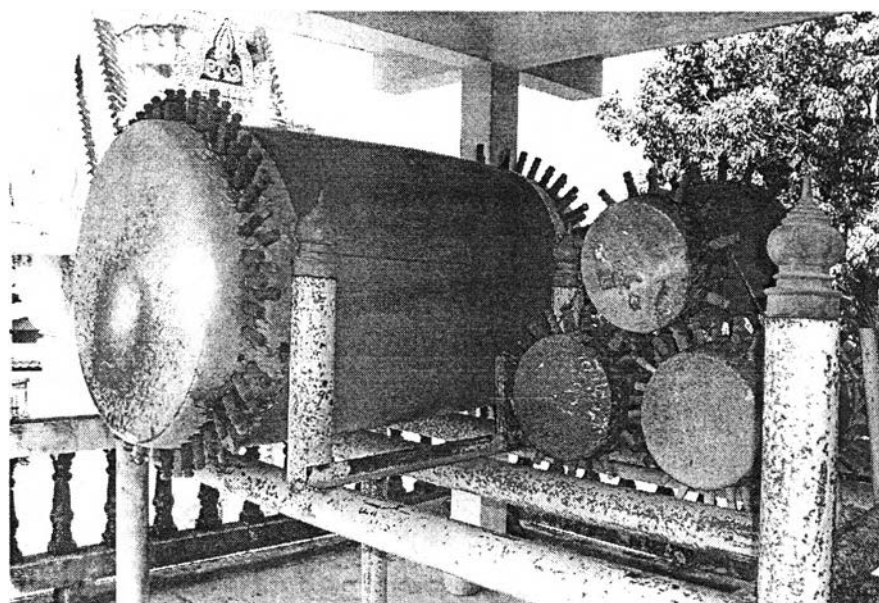
ภาพก้องปฐจา วัดน่าน้อย

ภาพ ก้องปฐจาวัดป่าต้นกุ่มเมือง

ภาพก้องปฐจา วัดกาดใต้

ภาพก้องปฐจา วัดหมื่นกาศ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	นายปรภากร ใจดี
วัน เดือน ปีเกิด	7 ตุลาคม 2519
สถานที่เกิด	123 หมู่ 4 ตำบลเวียงตาล อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง
ประวัติการศึกษา	- อนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏลำปาง พ.ศ. 2538 - 2539 - ปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏลำปาง พ.ศ. 2540 – 2541
การทำงาน	- วิทยากรก้องปู่จาจังหวัดลำปาง - นักเขียนคอลัมภ์ศิลปะวัฒนธรรม ของหนังสือพิมพ์คนเมืองเหนือ - คณะกรรมการตัดสิน การแข่งขันตีก้องปู่จาของจังหวัดลำปาง ตั้งแต่ปี 2545 ถึงปัจจุบัน - อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษโปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง